

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **J. J.**

w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 6 grudnia 2022 r.,

z urzędu, w przedmiocie połączenia spraw do wspólnego rozpoznania,

p o s t a n o w i ł:

1. połączyć sprawy Sądu Najwyższego zarejestrowane pod sygnaturami akt: I KZP 19/22 – pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, zawarte w postanowieniu z dnia 14 listopada 2022 r., II AKzw 2193/22, oraz I KZP 18/22 – pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, zawarte w postanowieniu z dnia 26 października 2022 r., II AKzw 2192/22 – do wspólnego rozpoznania i rozpoznać je łącznie pod sygnaturą akt I KZP 18/22;

2. sprawę I KZP 19/22 zakreślić w repertorium KZP jako załatwioną w inny sposób;

3. odpis postanowienia dołączyć do akt sprawy I KZP 18/22.

UZASADNIENIE

W dniu 7 listopada 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, w sprawie sygn. akt II AKzw 2192/22, o treści: "Czy przepis art. 43 la § 1 pkt 1 k.k.w., wskazując że jedną z przesłanek pozytywnych prowadzących do udzielenia skazanemu zezwolenia na odbycie kary

pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego w postaci orzeczenia wobec skazanego kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, przy jednoczesnym nie zachodzeniu przeszkody w postaci braku skazania w warunkach przewidzianych w art. 64 § 2 k.k., spełniony jest także, kiedy sprawca jest skazany w warunkach art. 65 § 1 k.k.?" Sprawę tę zarejestrowano pod sygnaturą I KZP 18/22.

Dnia 18 listopada 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło drugie pytanie prawne o tożsamej treści, zawarte w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14 listopada 2022 r., II AKzw 2193/22. Zostało ono zarejestrowane pod sygn. akt I KZP 19/22.

Z uwagi na tożsamość przedmiotową obu pytań prawnych, pierwsze chronologicznie zarejestrowanie sprawy I KZP 18/22, a także podjęcie czynności zmierzających do wyznaczenia terminu posiedzenia w sprawie I KZP 18/22 w lutym 2023 r., połączenie ww. spraw do wspólnego rozpoznania jako sprawy I KZP 18/22 jest celowe i w pełni uzasadnione.

Z tego względu Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.